

„Az ének öröm lesz megint” (Hervay Gizella)

Szépírodalom

LÁSZLÓFFY ALADÁR VERSEI

ZRÍNYI MÁSODIK FALA

Talan-telen

Don-parti, rakparti, schengeni fagyok.
Istenke mozgó képmása vagyok.
Ma ne is számíts rám semmilyen bajban.
Lenn most a metróban varázsló-jaj van.
Ez itt a zaj helye, nem a beszédé.
Nincs nálam füldugó, Beethoven-CD!
Kis foci, kis haza. Árpád diában.
Habánok, Tabánok Árkádiában.
Nem kellett bontani, bennem már rom volt.
Helyzetünk ég és föld: bumford és komfort.
Koppan a kimosott papírpohárba.
Ugye hogy azt hiszed: ennyi az ára.
Istenke vetített képmása vagyok.
Fejemen reklámok hófoltja ragyog.
Alattam kutyahúgy. Hullámpapíron
múmiám lenyomatremekét írom.
Megismersz?... Bizony én!... Második padból.
Ottóból, gettóból. Még ötvenhatból.
Ennyi még megmaradt. Blattolok. Fázom.
Testem volt. Testem van. Ezt magyarázom.
Angyalföld, nagyalföld. Farkasrét. Práter
Mindnyájunk alvázán épült e kráter.
Dübörög kupola, hidláb és állam.
Csakhogy én valahol kissé leszálltam.
Semmi gond. Számíts rám mindig, ha baj van.
Most veled villamos nyüszít át rajtam.
Te vagy a szilárd szép mennybolt felettem.
Isten kis izegő képmása lettem.

Gésa

Székfűszeg, Isaszeg, mért nem adál szármayat!... Ugyan minek, hisz így is folyton a csataterék felett körözünk, mint párnáin ébredező, ábrándozó özvegy Jókainé. A hely felett, hol Rendőrwitz Richárd és Baradlay Ottó egymás kezétől elesett. Talán túlságosan komoran vesszük magunkat? Több lendületet a korábbi lelkesedésbe. Lám már a pufajkások is koszorúznak. Rendre mindent el lehet érni. Hosszúbéke nem disznóláb. Hanem az eszközök (ökös) összefo-GÁSA-GÉSA... Mikor is lesz, jön el az a rendre?

Sakk-matt

Elgondolkoztál-e valaha azon, hogy miért így állnak fel a király körül a bábok? Nyilván csak régi jelkép az egész, hecces megszokás, hisz erre mindig minden csak játék, holmi szembekötödsdi, hogy ki tudja merre... Szabad-e megkérdezni egy országot, hazát, mikor épp nem adnák már egy lóért, hogy ugyanbizony csendőreid vagy poétáid szolgáltak hívebben végig? Kik állnak közelebb koronához? Mert hát a sakk a végletek elfajult játéka mindig.

Zrínyi hetvenhetedik dala

De ostoba, hogy kenyeret akartál
és megettél egy hegyet, s mint a lajhár,
ott hevertél az élvezetek ágán
te milliószor reprodukált Ádám,
és gondoltad (mert elhitted titokban),
hogy bűzös bozótodban otthonod van.
De szánalmas, hogy minden érved ott van,
és kánya, kígyó, féreg tudja jobban,
mert végül még a kibicek is látják,
mint leleplezett, kiterített kártyát.
Mily értelmetlen az, hogy a halálban
egy ugyanilyen eleven hazád van,
csak ott még ennyire se tehetsz érte.
Másra ment rá az életed. Megérte?

Dürer. (Seres Tamás másolata.)